

Krist živi

"Osim toga želio bih da razmislite kako se ni jedan čovjek ne može osloboditi od nagona oponašanja. Svjestan ili nesvjestan nagon da jedni druge oponašamo je svima zajednički. I onda baš treba odbaciti poziv da se oponaša Isus? Svatko nastoji malo-pomalo da liči na uzoru koji je po svojoj čudi izabrao."

31.08.2011.

Krist živi. To je velika istina koja našoj vjeri daje sadržaj.

Isus, koji je umro na križu, uskrsnuo je, On je pobijedio

smrt, tamu, bol i strah. Ne bojte se! – taj su pozdrav anđeli

uputili ženama koje su išle na grob. Ne bojte se! Vi tražite razapetog Isusa Nazarećanina. Uskrsnuo je! Nije ovdje (Mk 16,6; Evanđelje iz mise za uskrsnu nedjelju). Haec est dies

quam fecit Dominus, exultemus et laetemur in ea – Ovo je

dan što ga stvori Gospodin: kličimo i radujmo se njemu

(Ps 118,24; graduale iz iste mise).

Susret s Kristom, 102)

Krist živi u svojoj Crkvi. „Ipak vam istinu velim: vama je

bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k

vama. Odem li, poslat ću ga k vama“
(Iv 16,7). To bijaše

Božji plan: smrću svojom na križu
Krist nam je dao Duha

istine i života. Krist nastavlja život u
svojoj Crkvi: po svojim

sakramentima, po svojoj liturgiji, po
svojim objavama i

po svemu svojem djelovanju.

Krist je na naročit način s nama
zajedno u euharistiji,

gdje se On iz dana u dan predaje.
Zato je sveta misa središte i

korijen kršćanskoga života. U svakoj
je misi uvijek nazočan

cijeli Krist, Glavom i Tijelom. Per
Ipsum, et cum Ipso, et in

Ipso. Jer Krist je Put, Posrednik; u
Njemu nalazimo sve, bez

Njega je naš život prazan. U Isusu
Kristu i od Njega poučeni,

usuđujemo se govoriti – audemus
dicere - : Pater noster, Oče

naš. Usuđujemo se Gospodara neba i
zemlje nazvati Ocem.

Susret s Kristom, 102

Bog se brine o najsitnijim stvarima
svojih stvorenja da bi

i mene i svakog pojedinog od nas
zazvao našim imenom

(usp. Iz 43,1). U toj sigurnosti koju
nam daje vjera vidimo

svoju okolinu u novom svjetlu i to da
je doduše sve isto no

ipak sve sasvim drugačije, jer je sve
izraz Božje ljubavi.

Tako se naš život pretvara u trajnu
molitvu, u neprestanu

vedrinu i u postojani mir, u zahvaljivanje kojim kitimo časove i časove.

Susret s Kristom, 144

Osim toga želio bih da razmislite kako se ni jedan čovjek ne može osloboditi od nagona oponašanja. Svjestan ili nesvjestan nagon da jedni druge oponašamo je svima zajednički. I onda baš treba odbaciti poziv da se oponaša Isus? Svatko nastoji malo-pomalo da liči na uzoru koji je po svojoj ćudi izabrao. On upriličuje svoje ponašanje tome idealu. Naš učitelj je Krist, Sin Božji, druga osoba Presvetoga Trojstva. Ako oponašamo Krista, otvara nam se divna mogućnost da sudjelujemo u struju ljubavi koja je prožeta tajnom jednoga i Trojedinoga Boga.

Prijatelji Božji, 252

Svaki put kad govorim pred
jaslicama, pokušavam motriti

Krista, Gospodina našega, kako u
pelenama leži na slami:

iako je On još dijete koje ne može ni
govoriti, vidim Ga

već kao učenjaka, kao učitelja.
Moram na Njega tako gledati,

jer od Njega trebam učiti. Stoga je
potrebno poznavati

njegov život, čitati Evandjelje, uživjeti
se u događaje iz Novog

zavjeta kako bismo dokučili Božji
smisao Isusova zemaljskog

puta.

Našim životom moramo oponašati
Kristov život upoznajući

Krista snagom čitanja i razmatranja
Svetoga pisma, snagom

molitve kao sada pred jaslicama.

Treba shvatiti pouku

koju nam daje Isus: već kao Dijete,
već kao novorođenče

čije su se oči upravo otvorile na toj
blagoslovljenoj zemlji.

Isus koji raste i živi kao jedan od nas
objavljuje nam da

čovjekov život, njegov svakodnevni
obični posao, ima Božji

smisao. Ma koliko mi promatrali tu
istinu, uvijek bi nas pomisao

na trideset godina njegova
pokrivenog života trebala

iznova zadiviti, ovih trideset godina
koje su najveći dio njegova

djelovanja među ljudima, svojom
braćom. Godine u

sjeni, ali za nas jasne kao svjetlost sunca. Ili štoviše: sjaj koji

obasjava naše dane i daje im pravi smisao; jer mi smo obični

kršćani koji živimo redoviti život kao i milijuni ljudi posvuda

po svijetu.

Tako je živio Isus tijekom trideset godina: kao fabri filius

(Mt 13,55), stolarev sin. Zatim istom slijede tri godina njegova

javnog života, uz buku mnoštva.

Ljudi se začuđeno pitaju:

Tko je taj, odakle mu sve to znanje?

Jer on bijaše jedan

od njih, koji je živio život ljudi svoga kraja. On je bio faber,

filius Mariae (Mk 6,3), stolar, sin Marijin. I On je bio Bog,

pripravan ljudski rod otkupiti i sve ljude privući k sebi.

Susret s Kristom, 14

Kod tog nastojanja da budemo istovjetni s Kristom razlikujemo četiri stupnja: tražiti Ga, naći Ga, ophoditi s Njim, ljubiti Ga. Možda se još osjećate na prvom stupnju. Tražite Ga puni čežnje, tražite Ga svom snagom u vama samima. Ako ste u tome uporni onda ste Ga – to vam se usuđujem reći – već našli i zatim već počinjete ophoditi s Njime i ljubiti Ga i voditi s Njim razgovor u nebesima. (Usp Fil 3,20).

Prijatelji Božji, 300

Prošao je zemljom čineći dobro

Vidite li koliko je potrebno da Isusa upoznamo i da Ga u

njegovu životu punom ljubavi slijedimo? Često sam tragao

za definicijom, za opisom Isusova života u Svetom pismu.

Čitajući sam pronašao dvije riječi koje je nadahnuo Duh

Sveti: Petransiit benefaciendo (Dj 10,38), kako je Isus prošao

čineći dobro. Svi dani Kristova života od rođenja do

smrti prošli su tako: pertransiit benefaciendo. Na jednom

drugom mjestu u Svetom pismu stoji: Bene omnia fecit

(Mk 7,37), sve je dobro učinio, sve savršeno. On je samo dobro

činio.

A ti i ja, što je s nama? Da pogledamo što bismo mogli

popraviti. Ja itekako mnogo toga nalazim u sebi što bi trebalo

popraviti. Budući da se ne smatram sposobnim da sâm od

sebe činim dobro i budući da je sam Isus kazao da mi bez

Njega ništa ne možemo učiniti (usp. Iv 15,5), ti i ja, mi želimo

ići ka Gospodinu i Njega po zagovoru Njegove Majke

zamoliti za pomoć, u prisnu razgovoru, koji je svojstven onima

koji Boga ljube. Više ne želim govoriti, jer sada je na

svakom od vas red da govorite, svatko prema svojim potrebama.

Iz svoje duše, bez glasnih riječi; sada dok vas

potičem, primjenjujem one pouke i na samoga sebe zbog

svoje bijede.

Susret s Kristom, 16

Ako se jednom ne osjećate kadri slijediti trag Isusa Krista, onda izmijenite riječi prijateljstva s onima koji su Njega za vrijeme Njegova života dobro poznavali; ponajviše s Marijom, koja nam je darovala Isusa; te s apostolima. Neki pogani pristupiše Filipu, koji bijaše iz Betsaide u Galileji, te mu rekoše, "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa." Filip ode da to kaže Andriji. Andrija i Filipo odoše da kažu Isusu (Iv 12,20-22).

Nije li to ohrabrujuće? Oni stranci se ne usuđuju da sami idu k učitelju i traže pogodnog posrednika.

Prijatelji Božji, 252

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/krist-zivi/](https://opusdei.org/hr-hr/article/krist-zivi/) (24.03.2025.)